

Beszámoló

a Pilisszentivánon 2010. augusztus 28.-án tartott első „Összefogás Napja” hagyományteremtő jótékonyági falunapról, amelynek kedvezményezettje a Peter Cerny Alapítvány volt.

Az esemény megálmodója Kocsis Zoltán volt, aki elhatározta, hogy születésnapja apropóját jótékonyásra fordítja. Feleségével megbeszélve a családi ünnep kiterjesztésének lehetőségét, kezdetben úgy tervezték, hogy megkérik a szűkkörű baráti vendégsereget, hogy az ajándék összegét fordítsák egy közhasznú szervezet javára. A rendezvény szervezése során az ötlet annyira megtetszett mindenkinek, hogy egyre többen álltak melléjük. Lassan falunappá bővült az ötlet, végül a környező települések is csatlakoztak az összefogás napja rendezvényhez.

A változatosan összeállított, délelőtt 11 órától éjfélig tartó, minden korosztály részére élvezhető program kiváló szórakozási és kikapcsolódási lehetőséget biztosított apróknak és nagyoknak egyaránt. A rossz idő ellenére is 1.071 regisztrált látogató vett részt az összefogás napja rendezvényén, támogatva ezzel a Peter Cerny Alapítványi Mentőszolgálat munkáját. A támogató jegyekből, az árverésekből, valamint az egyéb felajánlásokból közel kétfélmillió forint gyűlt össze az új koraszülötteket és újszülötteket mentő rohamkocsi felszerelésére.

Az esemény apropóján, Kocsis Zoltán és az IDEA FONTANA nyomdaipari cég jóvoltából egy gyönyörű kiállítású – a Peter Cerny Alapítvány 22 éves erőfeszítéseiről szóló – 64 oldalas könyvecske is megjelent ezer példányban. A könyv formájában kapott ajándék lehetővé teszi, hogy a Peter Cerny Alapítványt 22 éve hűségesen támogatók visszajelzést kaphassanak azokról az eredményekről, amelyeket segítségükkel értek el.

Hála a szervezők sikeres munkájának, az eseményt komoly média-figyelem kísérte. A TV2 Napló, a Duna TV, a Pilis TV, a Juventus Rádió, a Sztár Rádió, a TRádió műsorai nemcsak az Összefogás Napjáról, hanem a Peter Cerny Alapítvány munkájának keresztmetszetéről is komoly hírértékű információt adtak.

Az esemény jól példázza, hogy egy családi esemény, egy születésnap – szeretettel és jó szándékkal – hogyan válhat az összefogás szimbólumává; néhány ismerős és barát összejövetele falunappá, sőt ezen túlmenően egy kiemelten közhasznú szervezet munkájának támogatásává.

Hálásan köszönjük Kocsis Zoltánnak és barátainak, ismerőseinek, az Önkormányzatoknak, az eseményen fellépett művészeknek, valamint a települések lakóinak azt az önzetlen segítséget, amellyel hatékonyan támogatták a Peter Cerny Alapítványi Mentőszolgálat munkáját.

Kocsis Zoltán megnyitó beszédében elhangzott történet:

„Miután a tudósok kidolgozták az IQ tesztet, világszerte elkezdtek felméréseket végezni, hogy ki hogyan teljesít. A tesztet elvégezték gyerekeken, felnőtteken, szegényeken, gazdagokon, városiakon, vidékieken, stb.

Volt olyan eset, amikor kifejezetten annak érdekében töltették ki a tesztet, hogy majd az összegzésnél megállapítsák, hogy a különböző embercsoportok hogyan teljesítenek.

Amikor egy már-már kihalófélben lévő szűk indiáncsoportra került a sor, különös dolog történt. Ahogy kézhez kapták a tesztet, elkezdtek egymást közt megbeszélni. Ekkor a felügyelő azonnal közbelépett: „A tesztet nem szabad egymással megbeszélni és senki nem segíthet a másíknak. Mindenki csak magára számíthat!” - harsogta fennhangon.

Erre az indiánok nagyon dühösek lettek, és az egyikőjük felkiáltott:

- Nem az a fontos, hogy én vagyok az okosabb vagy a testvérem! Csak az számít, hogy együtt mire vagyunk képesek!

A mai, egymásra nemfigyelő világunkban már gyerekkorunktól kezdve arra vagyunk nevelve, hogy csak az egyéni teljesítmény számít. Az iskolában, a sportban, a munkában csak az számít, hogy egyénileg hogyan teljesítünk! Pedig ez helytelen látásmód. Az valóban fontos, hogy tisztában legyünk egyéni képességeinkkel, de Isten minket társas lénynek teremtett. Szükségünk van egymásra, mert csak csapatban tudunk eredményesek lenni. Csapatban tudunk segíteni egymásnak. Ehhez pedig olyan erények szükségesek, melyek már nem divatosak pl. alázat, önfegyelem, egymásrafigyelés stb.

A versengés kapzsiságot, büszkeséget és szeretetlenséget okoz. Lássuk be, hogy szükségünk van egymásra, ahhoz, hogy segítsünk egymásnak, és az ehhez szükséges erények alapja a szeretet.

Dr. Somogyvári Zsolt beszéde:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégek! Kedves Zoltán!

Mindenekelőtt hálás köszönetet szeretnék mondani a megtisztelő meghívásukért és azért, hogy az első „Pilisszentiváni Összefogás Napja” hagyományteremtő rendezvény kedvezményezettjének a „Peter Cerny Alapítvány a Beteg Koraszülöttek Gyógyításáért” kiemelten közhasznú szervezetünket választották.

Mivel a mai esemény háttérében eredetileg egy kerek évforduló, egy 40 éves születésnap áll, ezúton szeretném felköszönteni, közel negyven főállású Cernys kollégám nevében Kocsis Zoltánt, a mai közösség-építő, „megsokszorozott” falunap megálmodóját.

Kedves Zoltán, kérem, fogadja szeretettel jelképes születésnap ajándékunkat. (Ajándék átadása).

Az életnagyságban is megtekinthető számunkra mindenképpen gyönyörű mentőautó – egy folyamat megkoronázásaként – jelképezi 22 év küzdelmét.

Hány évig álmodtunk egy ilyen, felszerelésében és megjelenésében is hibátlan, guruló intenzív osztályos autóról?

Hány évig kötöttünk kompromisszumokat a pénzhiány miatt, alárendelve a szakmai elveket a szükség-megoldásoknak?

Hány évet töltöttünk 20 négyzetméteres hűtőkonténerben lakva, majd albérletben, mire sikerült megoldanunk a mentőszolgálat elhelyezését?

Hány évet áldoztunk szabadidőnkből azért, hogy egy álom, a koraszülöttek mentése-szállítása európai szinten megvalósulhasson?

Hány százezer embert kértünk személyesen, levélben, telefonon, interneten, vagy a médián keresztül a két évtized alatt arra, hogy segítsen?

Hányszor éreztük a bőrünkön Hemingway sorainak igazságát az „Öreg halász és a tenger” című műből, miszerint:

„Szamárság feladni a reményt és bűn is azt hiszem!”

Hát nem adtuk fel!

Se mi, se azok a koraszülöttek és beteg újszülöttek, akik kínkeservvel vették az első akadályokat a földi életben, megrémülve, és kétségbe ejtve szüleiket a váratlan jövetelükkel, betegségükkel.

Ma már ötvenezren vannak!

A sárga mentőautókat és a mögötte álló, éjjel nappal a hét minden napján két évtizede hívható, hiánypótló állami feladatot ellátó mentőszolgálatunkat, bizonyára az indián törzs tagjai tartják életben, hiszen nem hajlandók tudomásul venni a felügyelő fennhangon harsogott iránymutatását, miszerint „mindenki csak magára számíthat”

Az Első Pilisszentiváni Összefogás Napján üdvözöljük Önöket, a jó ügyeket szolgáló indián törzs legfrissebb tagjaiként.

Kérem, fogadják hálás köszönetünket azért, hogy megtiszteltek minket jelenlétükkel és önzetlen támogatásukkal.

